DERDE JAAR — No 1 JANUARI 1949

TWEEMAANDELIJKS BULLETIJN DER VERBROEDERING DER BELGISCHE ONTMIJNERS (V. Z. W.)

Secretariaat : 30, Sint-Jansstraat, Tervuren — Redactie : Lunette 8/9, Berchem-Antwerpen — P. C. R. 7537.94

Negentien honderd negen en veertig

De Voorzitter en de Raad van Beheer van de Verbroedering der Ontmijners maken zich en vreugde hun wensen aan al de leden te zenden ter gelegenheid van het Nieuwjaar.

Aan al de Ontmijners die de zware taak volbrengen die we allen te zamen begonnen hebben, wensen wij dat hun zending voortgezet wordt zonder moeilijkheden en dat eltragisch of gewoon ongeval hen bespaard blijft.

Aan allen die hun burgerlijke werkzaamheden hernomen hebben, dat een goede uitslag en grote voorspoed hun inspanningen, zouden mogen bekronen.

Aan allen in opdat ze dierbaar gezin het geluk en de voldoeningen zouden vinden, die ze verdienen wegens de dapperheid en de moed ontplooid gedurende hun verblijf bij de Ontmijning.

De Verbroedering is zich bewust de doeleinden die ze zich vastgesteld heeft, met volharding en zelfs met min of meer succes te hebben gevolgd.

Veel lijden werd door haar gelenigd.

Ze heeft nu de last op zich genomen over onze dierbare wezen te waken; verscheidene werden aangenomen, maar het is slechts een begin.

De Raad van Beheer in wie U het vertrouwen geplaatst hebt heeft zich voorgenomen door te gaan met het verdedigen van uw belangen in het jaar dat begint en hulp te verlenen aan allen die, beroep doende op hun Verbroedering, zich waardig tonen van de belangstelling die wij in hen stellen.

In antwoord vragen wij slechts één ding : wees trouw aan onze vereniging et doet alles wat U kunt om ze sterk en eendrachtig te maken.

Beste wensen voor al de Ontmijners.

GENERAAL SEVRIN

TUSSEN TWEE TREINEN

Ik herinner mij gemakkelijk de plaatsen, de stations welke ik al bezocht heb. Ik herinner mij vooral zeer goed het schilderachtige silhouet van dat klein voorbuurtstation waar ik U van tijd tot tijd ontmoet, mijn oude vriend Ontmijner. Heel met stenen gebouwd, lijkt het veel op een verterkt speelgoed-kasteel, met zijn torentje en zijn verhoogde perrons.

Elkeen van onze ontmoetingen langs zijn perrons laat op mij een indruk na en geeft mij lang na te denken. Altijd in grote haast tussen twee treinen, geeft ge mij nooit de mogelijkheid U te antwoorden op de vloed van uw opmerkingen die altijd nauwkeurig op voorhand voorbereid werden. Uw overwinning is gemakkelijk. Uw «Verontschuldig

Vervolg blz. 2.

Onze Oorlogswrizwilligers Gedacht

Hoe aardig het ook moge klinken, maar alleen in de ontmijnerseenheden bestonden er nog oorlogsvrijwilligers.

Voor sommige zaken is het leger nog steeds op oorlogsvoet, voor andere wordt het aanzien als zijnde terug op vredesvoet geplaatst, hetgeen heel dikwijls voor gevolg heeft, dat onze vrijwilligers zich moeten afvragen of ze vlees of vis zijn. Het spreekt van zelfs dat deze dubbelzinnege toestand van aard is hen zekere nadelen te berokkenen. Verschillende onderrichtingen, die de rechten en plichten van de militairen bepalen, maken nog alleen gewag van de beroepsmilitairen en van de miliciens, van de oorlogsvrijwilligers is er gewoon weg geen sprake meer.

Deze toestand was aan de Verbroedering niet ontgaan en zij heeft dan ook getracht hieraan verbetering te brengen. Van zijn kant heeft, onze zeer geachte Korpsoverste, de Majoor Porrewijck deze zaak bijzonder ter harte genomen, verschillende voetstappen aangewend en zeer gewettigde verslagen ingediend, waarvan de bekroonde uitslag dan ook niet langer is uitgebleven.

Onze oorlogsvrijwilligers, die nog in werkelijke dienst zijn, mogen vanaf 1 Juli 1948 een dienstverbintenis van beroepsmilitair aangaan, hetgeen gepaard gaat met een merkelijke verbetering van hun stoffelijke toestand.

Vooreerst zullen onze jongens kunnen genieten van de nieuwe weddeschalen in voege sinds 1 Juli 1948. Een vlugge berekening bewijst, dat hun geldelijke positie enigzins verbeterd is.

Voortaan zijn zij Staatsagenten met al de voordelen die hieraan verbonden zijn, zoals, vaster bediening, compensaties, betaald verlof, enz.

Het wordt hen van nu af mogelijk, zich aan te sluiten bij de ziekenkas van de Rechthebbende van het Leger, hetgeen hen toelaat hun familie, in zeer gunstige voorwaarden, van Geneeskundige- en Pharmaceutische zorgen te laten genieten. Zij zijn terzelfdertijd aangesloten bij de Kas van Weduwen en Wezen, en bekomen alzo, in geval van sterfte door gelijk welke oorzaak ook, een overlevingspensioen of gelijkwelk ander pensioen toegekend uit hoofde van overlijden in bevolen dienst.

Binnen kort zullen de invaliden dienstouderdomsbonificaties ontvangen en alzo hun dienstjaren fictief zien verhogen van een aantal jaren, gelijk aan de periode dat ze gemobiliseerd zijn geweest.

Ziedaar een klein opsomming van de verbeteringen die u te wachten staan.

In uw naam, bedanken wij zeer hartelijk de Majoor Porrewijck voor de prachtige uitslag, die hij, voor zijn dappere ontmijners, heeft weten thuis te halen.

Tussen twee treinen

Vervolg van de eerste blz.

me, ge weet, mijn trein», geeft me nooit de kans het hoofd te beiden aan de vloed van uw tegenwerpingen. Nauwelijks gezien, nauwelijks gehoord en reeds weg. Zonder mijn klein station zou ik mogen twijfelen U te hebben ontmoet. Maar het staat daar en het helpt mij uw herinnering te behouden. Soms denk ik uw woorden op zijn muren geschreven te zien. Ik zie U terug in gedachte, mijn beste, en ga proberen U te antwoorden.

Ge vertelt me, beste vriend, uw grote teleurstelling : ge dacht een hartelijk ontvangst te vinden in het burgerlijk leven en ge hebt slechts onverschilligheid gevonden. Allen ontgoochelen U. De Verbroedering zelf, etimologische bete kenis, vergadering van broeders, is geen uitzondering. Mijn beste vriend, zijt ge soms vergeten dat het leven slechts een gedurige strijd is ?

Zeker hebben wij meer verdiend dan minachting en vergetelheid. Maar in de tijd van het Bataljon leefden wij in een zachte illusie. We leefden in die geest van echte vriendschap gewekt door het dagelijks gevaar. Ons elke dag met de mijnen meten scheen ons envoudig, mooi en bedwelmend. We leefden als in een droom die immer moest duren. Helaas, het leven met al zijn kleingeestigheden, heeft onze verwachtingen niet verweznlijkt. De Verbroeding draagt er een deel van verantwoordelijkheid van, zegt ge. En waarom niet ? Hebt ge al eens goed nagedacht wat de Verbroedering voorstelt, beste vriend ? Die Verbroedering, dat ben ik, dat zijt gij, dat zijn wij allemaal. Ze is wat gij er van gemaakt hebt; ze zal nooit iets anders zijn dan uw werk, dan het werk van ons allen. Als ze U ontgoochelt heeft, zijt gij er ook niet een beetje verantwoordelijk voor ? Ik hoor U al uitroepen : « Deze keer, Bob, gaat ge een beetje hard. Ik ben van het bestuur niet, ik ». En ge zult er nog aan toevoegen wat ge mij al menigmaal gezegd hebt. « Het Comiteit doet niets voor ons ». Mag ik U een vraagjs stellen ? Gij, wat hebt gij voor de anderen gedaan ? Want ge denkt toch niet dat een Comité, welk het ook zijn mag, alles kan doen.

De Verbroedering heeft alle krachten nodig, alle bekwaamheden, zo klein ze ook kunnen zijn, om haar taak te vervullen. En door dat het altijd dezelfden zijn die iets doen, zoals het altijd dezelfden zijn die voor al de karweien staan, is het heel normaal dat het niet erg opschiet genoegen nemend. Met alleen maar uw bijdragen regelmatig te storten, is tegenover U zelf een slechte dienst bewijzen, en is U zelf beschuldigen.

Beste vriend, herinnert U het spreekwoord : « Beter laat dan nooit. » Onze Verbroedering is het huis van de Ontmijner. Het kan allen maar door ons allen gebouwd worden. We wensen allen dat het groot en mooi wordt. Aan ons om de nodige materialen bij te brengen.

Breng de mooiste stenen die gij bezit, uw gedachten, een beetje van uw vrije tijd en het beste van U zelf. Vergeet nooit dat een Ontmijner altijd op de bres blijft.

Bob DEM.

Sint-Niklaas te Tervuren

Zeventig wijze kindjes verbeidden dien namiddag van 5 December ongeduldig de komst van hun brave Sint. Te dier gelegenheid hadden Generaal SEVRIN en Majoor PORREWIJCK een momentje over om de namiddag in een gezellig onderonsje door te brengen. Dank zij de vrijgevigheid van menig weldoener, wien wij nogmaals onzen dank willen betuigen, viel dat leuk, feestje oprecht mee.

De Vledermuis

of de Onderwachte Radar

Volgens « Eaux Vives », 56, rue de Rennes, Paris

De Amerikaanse physiologen hebben onlangs ontdekt dat de vledermuis een soort natuurlijke Rader zou vormen. Haar organisme zou de bron zijn van een onderbroken ultra-toongevoelige uitzending. Deze golven, van het ogenblik dat zij een hindernis ontmoeten, zouden teruggekaatst worden en aldus het dier verwittigen.

Wij zijn niet van die mensen die aan Frankrijk het voorrecht willen voorbehouden van alle ontdekkingen, wat onze vrienden de Amerikanen juist heel erg tergt. Niettemin, in dit geval, valt op te merken dat Norbert Casteret die, tijdens zijn onderaardse onderzoekingen, zeer veel vledermuizen ontmoet en hun levenswijze bestudeerd heeft, reeds waarnemingen gedaan had, overeenstemmend met deze der Amerikaanse geleerden. Hij had inderdaad opgemerkt dat, zelfs in een enge en donkere put, hij nooit in botsing gekomen was met de talrijke vledermuizen die hij stoorde. Hij noteerde : « De onevenwichtige ontwikkeling der vingerleden die tot beslag dienen voor het zeer grillig gevormd levend vlies van de vleugel, dient als voelspriet en het is hoogstwaarschijnlijk door haar vleugels dat de vledermuis, door samendrukking en door trilling van de lucht, verwittigd wordt van de zo talrijke hindernissen, in 't bijzonder de talrijke scherpe dropstenen die de grotten versperren. »

Om het te onderzoeken, nam hij er enkele mede en bracht hen in zijn kamer. In plaats van zich in allerijl tegen de ruiten te ploffen, zoals vogels zouden doen, ondernamen de vledermuizen een uiterst nauwkeurig onderzoek van de plaats beginnende met juist onder het plafond te vliegen. Deze onderzoekingsvlucht waarvan de kringen na elke toer van de plaats daalden, ging langzaam verder, lager en lager tot tegen de vloer, waar de vledermuizen heel behendig tussen de poten der zetels, der stoelen en zelfs onder zekere meubelen vlogen zonder er tegen aan te botsen.

Het is dus wel zeker dat zij die mysterieuse verwittigingen ontvingen en zonder twijfel zeker wel deze beschreven door M. Casteret en nauwkeurig bepaald door de Amerikaanse geleerden.

De vledermuis is overigens een raadsel. Niet alleen uit oorzaak van zijn vlucht waarvan de volmaaktheid Ader leidde om de bouw van haar vleugel langdurig te bestuderen en om het vledermuis-vliegmachine te bouwen met hetwelk hij op 9 October 1890 erin gelukte te vliegen, maar ook omdat dit klein zoogdier bekwaam is hetzelfde te verwezenlijken als een reisduif. M. Casteret plaatste er in een doos en vervoerde hen per spoorweg. Eigenaardig feit, wanneer de trein in de nabijheid kwam van hun geboorte-grot, werden ze zeer woelig. Vervolgens deed hij hen een ring aan en liet hen los op 400 Km. van daar bij hevige N. W. Wind.

De vledermuizen moesten Hérault, Ariège en de Hoge Pyrenëen overvliegen, maar zij kwamen terug naar de smalle en verborgen ingang van hun grot, waar men hen het volgende jaar terug vond.

Onze boeren, nog zo lang niet geleden, nagelden hen aan de poorten van hun hoeven. De Chinezen hadden er het zinnebeeld van het geluk van gemaakt, misschien, wie weet, uit oorzaak van hun behendigheid om hindernissen te vermijden. Als de moderne wetenschap maar niet overweegt hen te gebruiken voor haar werkzaamheden, en er maar niet de boodschapsters van maakt, belast aan het mensdom, verborgen, tijdens de toekomende oorlog, in holen en grotten, de laatste verslagen der atoom-bombardementen bekend te maken.

Onderscheiding vereerend

Krachtens het Besluit van 8-5-1948 krijgt wij ben Luitenant Boveraux, vooriger Sektieoverste van S. E. D. E. E. Luik, de volgende eretekens, na overlijden :

1. — **Kruis van de Kiddaarde van Leopold II met palmen ;**
2. — **Oorlogkruis 1940 met palmen ;**
3. — **Herinneringsmedaille 40-45 ;**
4. — **Weerstandsmedaille ;**
5. — **Melding.**

« Hoeft zich heel en al toegewijd aan een Dienst voor Inlichtingen en Aetre, aan de hardnekkige strijd tegen de vijand en vervulde schitterend al de opdrachten die hem toevertrouwd werden, zo gewaarlijk ze ook waren. Aangehouden om dienstrede, stierf de 6 December 1942 te Brussel ».

Bijdrage aan de geschiedenis van het rollend materiaal van 1ste Ontmijningsbataljon

door Luitenant BERTRAND, overste van het 3e Pon 2e Kie

Eerst en vooral moet ik U de « 58 » voorstellen. Het is een kleine vrachtwagen, merk Chevrolet 750 die, na deze enkele oorlogsjaren, ons zeker heel wat avonturen zou kunnen vertellen moest hij, zoals in de sprookjes voor enkele ogenblikken kunnen spreken. Maar in welke taal zou hij zich uitdrukken ? Ik heb de eer niet gehad hem op al zijn rondreizen te vergezellen en op mijn woord, het spijt mij ; ik had het graag gedaan, zo alleszins, ik de zekerheid gehad had dat het avontuur voor mij zo goed afgelopen zou zijn als voor hem.

Ik weet maar heel weinig van zijn epos, al wat ik er van weet zal ik U in 't kort samenvatten.

Hij zag het daglicht in het jaar 194.. (laten wij de militaire geheimen niet ontsluieren) onder de kalme en vreedzame hemel van Canada. Ondanks zijn tengere jeugd en zonder ondervinding werd u niet gevarzeld om hem grote avontuur te mengen, en hop, daar bengelt hij aan het einde van een kraan en ziet zich verzwolgen worden in het ruim van een « Liberty ship » zij aan zij met talrijke soortgenoten, evenzeer verschrikt als hij.

Zij hadden horen spreken over ondezeeërs, torpederen van schepen, drijvende en magnetische mijnen en andere monstertuigen, uitgevonden door de mensen, om het leven van de kleine wagens, op wandeling op zee, korter te maken. Daar ze niet zwemmen konden, waren zij zeer angstig en vroegen zich af hoe alles ging aflopen. Alles verliep goed, en ontscheepten, bijna allen in goede gezondheid, in een haven van Engeland.

Daar wachtte hun het mooie leven. Het waarachtige leven voor jonge vrachtwagens 750. Zij huppelden over berg en dal langs de mooie wegen van Engeland, als jonge veulens die men voor de eerste maal inspant.

Helaas, zulk leven mocht niet blijven duren. Nieuwe inscheping, nieuwe overtocht met welke bestemming ditmaal ?

Lange en pijnlijke overtocht ; op de equatoriale warmte volgden de onweren van de Kaap, vervolgens de warme kalmte van de Rode Zee en ziehier eindelijk worden ze ontscheept in Egypte.

Nu is het gedaan met lachen. Het ernstig werk begint voor onze dappere « 58 ». De harde dagen in het zand van de woestijn, waar de motor heet loopt, waar het zand langs alle poriën binnendringt, U met vuiligheid bedekt en uw longen verslijt. Niettegenstaande dit alles moet men voort.

Troepenvervoer en bevoorrading in de eerste lijnen is zijn dagelijkse kost; maanden lang zal hij zijn plicht doen als echte militaire vrachtwagen.

Maar het lot der gevechten is veranderlijk. Zolang er maar Italianen waren, ging het nog ; maar daar doet Rommel een tegenaaval met een snelle vooruitgang ; hij omsingelt onze « 58 », die, niettegenstaande al zijn krachtinspanningen, niet kan ontkomen.

Allergrootste oneer voor een canadese vrachtwagen ; hij is gevangene der Duitsers, verplicht de vijand te dienen die hij reeds zozeer bestreden heeft. Hij geeft zich voor zo een beetje niet gewonnen. Onmiddelijk maakt hij zijn sabotageplan op. In 't geheim zuigt hij zand in zijn carburator, verstopt zijn olieleidingen, doet zijn drijfstangenlagers smelten. Maar de nazi-mekaniekers hebben alles hersteld. Zij verplichten hem, met hun aftocht, hen tot in Tunesië te volgen. Daar nemen de Duitsers, die zich ingedrucht voelden, voorbereidselen om een einde aan zijn leven te brengen door hem levend te verbranden ;gelukkig zijn de Amerikanen niet ver en komen juist op tijd om hem uit de handen van zijn beulen te redden en hem zonder zijn advies te vragen als supplement in hun rollend materiaal in te schakelen.

Al deze emoties hadden ongelukkiglijk zijn hart een beetje vermoeid. Het Amerikaans regime was ver van datgene wat nodig was om hem te herstellen en hij ontscheepte met hen in het Zuiden van Frankrijk.

Met een vast verlangen al de legers te leren kennen, bracht hij een korte tijd door in de dienst van de F. F. I. (Franse Binnenlandse strijdkrachten) en kwam vervolgens, steeds meer en meer vermoeid, terug in handen van de Amerikanen.

Deze laatsten gaven hem heel liefdadig (de rekening kwam nadien, maar dat is « Bussiness ») tegelijk met 32 zijner soortgenoten, allen in zeer slechte staat, als geschenk aan het Hoog Commissariaat ter Bescherming van de burgerlijke bevolking van de Provincie Luik. Onze « 58 » bracht enige maanden door in de diensten van de Passieve Luchtbescherming en werd uiteindelijk met 3 zijner gelijken aan de 2e kompagnie van het 1e Ontmijningsbataljon geleend om aldus het quasi volledig tekort aan voertuigen waarover deze eenheid kon beschikken, aan te vullen.

Op dat ogenblik leed onze sukkelaar reeds geweldig aan zijn kwalen; ik weet niet of het asthma of rhumatisme was dat hem het meeste deed lijden, maar vanaf het ogenblik dat hij 30 mijl per uur bereikte verenigden zijn versnellinskas, zijn koppeling, zijn achterbrug hun trillingen tot een concert van geknars, om te wedijveren met een Tijgertank.

(Vervolg bladzijde 5)

Bijdragen voor 1949

Luidens de voorschriften van onze statuten moeten de jaarlijkse bijdragen betaald worden gedurende de maand Maart van ieder jaar. Echter om wat meer voeling te doen ontstaan tussen de leden en de provinciale afdelingen heeft het hoofdbestuur besloten de bijdragen uitsluitelijk door de provinciale afdelingen te doen ontvangen. Binnen kort zal ieder sectie houder zijn van haar eigen postcheckrekening.

In ons volgend nummer zullen wij de nodige inlichtingen laten verschijnen, ondertussen worden de leden verzocht geen bijdragen meer te storten aan het hoofdbestuur.

Toen de mekanieker van het Hoog Commissariaat ons hem overmaakte zei hij : « Deze is volledig op, maar ik heb niets anders om U te geven, gebruikt hem tot hij er bij valt ». Hij had het gehoord ; dat was teveel deze keer, men had hem in zijn eigenliefde gekwetst.

Zodra hij in het 3e Peloton in dienst getreden was, toonde hij dat hij nog wel kracht had. Hij verslond elke morgend, in 3e versnelling, de kust van Bellevaux, al dat zich op zijn weg bevond, wegkrabbend, drong gebiedend en luidruchtig tussen de koeien, kiekens en verschrikte inlanders, en ging zelfs zo ver dat hij, maar dit was de enigste keer, op dezelfde dag twee kiekens overreed.

Zonder ophouden noch rust, van Mei tot October, vervoert hij ontmijners, levensmiddelen, ammunitie, panzerfausten, mijnen van alle oorsprong en soorten, aldus iedere dag het risico met zijn lading in de lucht te vliegen. Hij had al wat anders medegemaakt ; hij maakte zich niet druk voor zo een beetje.

De « 58 » maakte kennis met de kleinste hoekjes van de gemeenten Recht, Amblève en Saint-Vith. Noch regen, noch slijk, niets kon hem tegenhouden; een of twee maal echter had hij een weinig hulp nodig om uit wat al te modderige wegen te geraken, maar daarover moet men niet spreken, wij zouden kans lopen van hem in zijn fijngevoeligheid te kwetsen.

Ik herinner mij dat op een Zondag in Augustus, na een dag werk in een regen waarvan alleen België het geheim bezit, hij heel vrolijk en gelukkig langs de baan van Recht terugkeerde, toen hij in de afdaling van Lasneville naar Bellevaux, als een verwaand jong meisje, met zijn achterstel begint te draaien, van links naar rechts en van rechts naar links, en dit terwijl hij volop in een bocht was, zodanig dat de kleine dwaas, in een laatste beweging van de Lambeth Walk, heel liefelijk enkele vierkante centimeters schors ging afrukken van een onschuldige dikke boom die van op de kant van de baan hem zag voorbij rijden.

Maar hij stopte niet voor zo een beetje, alleen de inzettenden waren een beetje geschrokken ; keursoldaat MOINIL beet er van op zijn tong en DE MEESTER kloeg van pijn in de nieren (kwade tongen zegden dat het van schrik was).

Een andere maal, op he teinde van een mooie Zomerdag en alles bijdroeg om dromerig te worden, waren twee jonge inwoonsters van Recht, heel bevallig gekleed met zomerse en frisse jurken, heel rustig op terugweg naar huis, langs de baan van Saint-Vith. Plotseling doet een verwijderd gerammel hen de oren spitsen. Wat is dat ? Zou het één of meerdere tanks zijn ? Zou Von Runstedt terugkomen ? Dat is niet mogelijk, neen. Zich omdraaiend zagen ze in de verte de wel gekende silhouette van onze « 58 » met zijn bemanning ontmijners die er een beetje langs alle kanten aanhingen.

De ontmijner-verkenner, heel reglementair op het dak van de kabien leunend, merkte hen op. Onmiddellijk bevel zich strijdvaardig te maken in gans de ploeg, armen komen in beweging, kwinkslagen weerklinken, zoals zij voorkomen in ieder goed repertorium van een soldaat.

Maar, als antwoord op deze nochtans zeer goed ovatie, ontblootten de twee jonge meisjes met een gebaar dat de eeuwige banden van broederlijkheid die de aangehechte gebieden van België verenigen, in twijfel zou doen brengen, hun rokken met een bevallige beweging opheffend, twee volle manen die de ondergaande zon deden verbleken van schaamte, alsook onze dappere ontmijners die zulke manieren niet gewoon waren.

Maar een Ford Canada volgde met het overige van het peloton. De eer van de kompagnie stond op het spel, kost wat kost moest deze belediging gewroken worden. Ter hoogte van de jonge meisjes (sommige beweren dat korporaal BERTRAND er voor iets zou tussen zitten, maar ik geloof er niets van) werd een staafje poeder van Amerikaanse « Rockets » vooraf aangestoken, van de vrachtwagen in de richting van de twee wandelaarsters geworpen en begon rond hen, met een mooie gele vonk, te knallen.

De jonge juffrouwen, hevig geschrokken, hielden zich na deze verwitting heel stil, zich afvragend welke poetsen de ontmijners nog in hun zak konden hebben.

In de eerste dagen van October, grote beweging in de Kazerne van Malmédy, in de garage heerst een veelomvattende bedrijvigheid, men reinigt de vrachtwagens tot in de puntjes, ze worden gesmeerd, gepoetst en zelfs, o wonder, ze worden geverfd met kaki, rood en wit ; wat heerlijks.

De « 58 » vraagt zich af wat hem overkomt, hij herkent zichzelf niet meer; ongerust vraagt hij aan zijn geburen naar de redenen van zulke zorg : het schijnt dat het Bataljon te Marche moet defileren.

De « 58 » alhoewel steeds meer lijdend en luidruchtig verzamelt zijn laatste krachten om er nog jong en mooi uit te zien en om te dezer gelegenheid zijn ontmijners eer aan te doen.

Goed op zijn plaats in de colonne, beantwoordt hij met een bescheiden glimlach de ovaties van de menigte; hoogste bekroning, hoezeer verdiend door deze harde dienstjaren en zijn laatste inspanning in de ontmijning.

Grote vreugde evenals hevige smarten zijn steeds schadelijk voor bejaarde lieden. Op de terugweg langs de baan van Marche tot Malmédy, bijna aan het einde van de tocht, de avond begon te vallen, begon onze oude « 58 » te rillen; deze keer aan de kant van het hart, aan de drijfstangen of de zuigers. Hij deed een grote inspanning om zich voort te slepen tot aan de garage en om daar gans de nacht uit te rusten zonder zich verder te beklagen.

's Anderendaags, toen men hem naar het werk wou doen vertrekken, rilde hij steeds nog, maar, moedig tot het einde, voor niets ter wereld aan een bevel willende weigeren, klom hij nog langs Ligneville en Saint-Vith tot Schlierbach, maar toen er moest teruggekeerd worden, zakte hij door zijn knieën en gaf hij definitief de geest door stilstand van het het hart.

Erbarmelijk voortgetrokken door een Ford Canada, die meer dan voldoende was, werd hij levensloos terug tot in de garage gebracht.

Nu takelen harteloze mekaniekers hem af om er nog enkele stukken in goede staat uit te halen. Zonder de minste eerbied voor zijn trouwe diensten en voorzulke zelfverloochening en verkochtheid.

O, menselijke ondankbaarheid.

Luitenant BERTRAND.
Overste van het 3e Peloton.

Wetenschappelijke kroniek

" Oorlogsersatz "

(Volgens « LA VOIX DES BELGES » N° 49 van 5-12-48)

Toen voor de tweede maal in minder dan 25 jaar, de duitse kolosse zonder andere vorm van uitnodiging ons klein land veroorverde aan het krieken van de 10de Mei 1940, scheen hij voor velen een echte beschermer.

Terwijl hij aan de kinderen snoeperijen en chocolade uitdeelde, verborg hij in zijn mofgrijse tuniek het eeuwige en zelfde teutonische karakter.

De 28 Mei, zag ons Leger zich in de tragische verplichting te capituleren. Dan begon, ten bate van « das gross Deutschland », de systematische plundering van al onze natuurlijke hulpbronnen. De geallieerde blocus deed zijn drukking hard voelen, en nieuwe originele industrïen kwamen voor de dag, surrogaten zo goede uitslagen niet gaven als de produkten die ze beweerden te vervangen ; doch, als somige ersatzprodukten slechts groffe vervalsingen waren, anderen, daarentegen, betuigden van een ware ingeniositeit. We zullen er enkelen bespreken, waarvan men de oorsprong en de samenstelling kent.

Het vleesrantsoen werd beperkt tot de geringste portie. Degene die zich de luxe niet konden betalen beroep op de zwarte markt te doen, moesten zich tot de conserven of spekslagerijwaren wenden. De overblijfselen der slachthuizen werden volkomer gebruikt en de worst bevatte grote hoeveelheden meel en water. Wat heeft men honderden ersatzspekslagerijwaren niet gemaakt ! Merendeels, waren het zeer gezoute en gekruide mengsels van graangewassen, aardappelmeel of gepletterde noten, met geleiachtige produkten.

Twee soorten berijdingen namen de plaats in van de eieren. De eerste bevatte geen albuminoïden ; ze was met een geel gekleurde maïsmeel gemaakt, gemengd met Sodabicarbonaat en verklakte phosphorsuur die aan het produkt de samenhang van het ei geeft. De tweede was maar eiwit- of kaasstof.

Men heeft gecondenseerd melk gedronken, gemaakt van klein melk met of zonder suiker. Een zeer bijzondere mengsel bestond uit het onderwerpen van melk aan 36° aan melkzuurachtige gistmiddels tot een zekere graad van zuurheid. 1.600 gram overblijfsel werden tot poeder gemaakt, gemengd met 300 gram suiker, 100 gram tarwemeel en 20 gram vegetale eiwitstof. Men verkreeg zo een wit poeder bevattende 89,36% droge stoffen, 22,94% eiwitstof, 11,28 % vet, 51,70 % koolstofhydraat en 5,05 % zout. 200 gram van dit poeder in één liter water gaf een soort koeldrank met een uitzich en smaak van goed... « oorlogsmelk ». Als slaolie, heeft men soluties van agar-agar gebruikt, of sluimerige vloeistoffen, geel gekleurd, met verscheidene uittreksels gekruid en in benzoë-zuur bewaard.

Om de marmeladen te suikeren, heeft men druivensuiker gebruikt. Van alle voedzame kracht ontbloot, kon de saccharine niet in de voorbereiding van de jam voorkomen. Een mengsel van rietsuiker en zuur, gekleurd en gearomatiseerd met verscheidene soorten fruit, werd al seen werkelijke lekkernij aangeboden.

Wat de koffie betreft, heeft met bittere afteksel kunnen proeven waarvan de meest bekende van cichorei, gerst, rogge, of bieten gemaakt waren, en die lang niet zo opwekkend waren van echte koffie.

Ons onsmakkelijk brood, mengsel van zemelen, rutabagas, bonen en zeldzaam meel, leek maar zeer weinig op het lekker wit brood van vroeger.

Insgelijks antwoordden zekere geneesmiddelen niet meer aan de voorwaarden van zuiverheid en kwaliteit die in normale tijd worden geëist. Verkocht onder de naam van oliezoet, kwam men bereidingen tegen van zuivere suikeren of oplossingen van 40% borax in oliezoet. Deze laatsten waren ontegenzeglijk handiger vervalsingen en ontsnapten aan een oppervlakkinge onderzoek. Men heeft uitgeputte saffraan gekocht die dan herstelt werden met bichromaat of salpeter... zoals er met tabak werd gedaan.

Men zou er honderden van die vervalsingen kunnen noemen. Rondom ons, overal, was het maar « Ersatz », tot en met de kollaborateurs inbegrepen. De slag was hard en heeft ons wreedaardig getroffen; ondanks alles, hebben wij ze toch gehad, de Moffen.

Cy.

Een poosje ingetogenheid te Meerdael

Om te voldoen aan het verlangen van onze voorzitter, overal waar makkers sneuvelden een gedenksteen op te richten, had de Sectie Brabant ook het gedacht opgevat op die vrome wens in te gaan, ter nagedachtenis van soldaten MARCHAND en VAN DER MOTTEN, die te Meerdael verongelukten den 15.1.1946.

Op de feestdag van onze schutsheilige, Ste. Barbara, na een zielmis in de St. Hubertuskapel van Tervuren, begaven de twee weduwen, een afvaardiging van de Verbroedering en Sectie Brabant, zich naar het Meerdael bos. Aldaar, bij de viersprong van de baan Leuven-Namen en de « Drève des Wallons », amper 500 M van de vernielingsvelden van Meerdael waar onze jongens op dien Januarimorgen brutaal werden neergemaaid, werd een gedenksteen door de zorgen van hun sectie opgericht.

Na de onthulling door Majoor PORREWIJCK, en de inzegening door E. W. Aalmoezenier, legde Adjudant DE BRUYNE, in naam der Verbroedering, een bloemtuil op de voet neer. Niemand paste beter bij deze innige hulde, dan de ploegoverste van beide makkers op dien fatalen dag.

Om te sluiten haalde Commandant LINDEN, nogmaals kortbondig de bijzonderheden over het ongeval aan ; hij hoopt dat de gebeitelde tekstst tussen onze twee badegs, de voorbijganger hun offer, ter glorie van de ontmijners, zal indachtig zijn.

« Hier sneuvelden de Ontmijners MARCHAND en VAN DER MOTTEN 15.1.46. »

Het Nationaal Werk der Oorlogsinvaliden

Wij willen vandaag de bijzondere aandacht onzer invaliden vestigen op het Nationaal Werk der Oorlogsinvaliden, waarvan de opdracht als volgt kan samengevat worden : « Het lot van de oorlogsinvaliden op moreel en stoffelijk gebied verbeteren. » Bedoelde opdracht is wettelijk en van maatschappelijke aard.

De volgende punten liggen in hare bevoegdheid : Geneeskundige en Artsenijkundige verzorging, hospitalisatie, Prothesis, Kredietverstrekking, Beroepsopleiding, Bijstand onder vorm van stoffelijke hulp of van morele steun.

De hoofdzetel is gevestigd te Elsene, 79, Steenweg op Elsene, voeder bestaat er in ieder arrondissement een comité dat gelast is ter plaatse de nodige inlichtingen te verstrekken.

Twee punten hiervan moeten vandaag onze aandacht gaande houden, namelijk : de geneeskundige verzorging en de beroepsheropleiding.

De geneeskundige- en artsenijkundige verzorging, zowel voor de algemene geneeskundige als voor de speciale behandelingen, is slechts verschuldigd aan de invaliden van 40-45, voor de letsels of kwalen in het pensioendossier vermeld als voortkomend van een oorlogsgebeurtenis.

Met het oog deze verzorging te verlenen wordt door voornoemd werk een medisch boekje afgeleverd, op voorlegging van een invaliditeitsbewijs en van een door het een invaliditeitsbewijs en van een door het gemeentebestuur eensluidend verklaard afschrift van het verslag van de vergoedingscommissie.

Op voorlegging van hun medisch boekje mogen de invaliden zich gratis tot de erkende geneesheer van de rijkswacht wenden. Men mag zich ook tot een andere geneesheer wenden, die bereid is zijn prstaties te leveren tegen ruiling van een bezoekbon van uit het medisch boekje. Voor speciale behandelingen, heelkundige tussenkomsten, radiografiën, verpleging in ziekenhuizen, alsmede voor het bekomen van iedere pharmaceutische specialiteit moet een voorafgaande machtiging van bovengenoemd werk aangevraagd en door een uitvoerig geneeskundig getuigschrift verantwoord worden.

De invaliden die bij een mutualiteitsvereniging zijn aangesloten mogen van het medisch boekje gebruik maken voor eigen verzorging, zij kunnen echter ook afstand doen van hun boekje in dit geval zal het N. W. O. I. hun een Jaarlijkse som van ongeveer 300 fr. terugbetalen of voor dit bedrag tussenkomen in het betalen der bijdrage, zo het een vrijverzekerde geldt.

Prothesisapparaten, orthopedische en andere toestellen worden slechts aan de oorlogsinvaliden verleend hersteld en hernieuwd wanneer zij vereist zijn door de letsels die tot hun invaliditeit aanleiding hebben gegeven.

In sommige gevallen kunnen ook wagentjes en vergoeding voor snelle klederslijt verleend worden.

Invaliden die hun vroeger beroep niet meer kunnen uitoefenen kunnen in principe een **niuwe beroep aanleren** in de gestelde voorwaarden.

Het aanleren van een nieuw beroep kan gebeuren t' zij in een technishe- of ambachtsschool 't zij bij een ambachtsman.

In principe worden de door de heropleiding gevergde kosten door het N. W. O. I. gedragen, zoals, schoolgeld, schoolbenodigheden, klein gereedschap, verplaatsingskosten, enz. Bovendien worden er vergoedingen verleend om de invalide in staat te stellen in zijn onderhoud en in dit van zijn gezin te voorzien; practis zal zijn invalidepensioen derwijze aangevuld worden, opdat hij over een maandelijks inkomen van 3.632 fr. zal kunnen beschikken.

Verders kan de heropgeleide invalide op het ogenblik van zijn installatie gratis materieel bekomen, zelfs een lening voor het aankopen van het nodige gereedschap, leveringen, enz.

De beroepsopleiding die op het eerste zicht voor vele erg moeilijk kan schijnt, moet onze invaliden echter niet afschrikken, want wij kunnen hen verzekeren dat op dit gebied reeds schitterende uitslagen werden bereikt.

Wie onder ons de Luitenat COMPERE, niet die bij het ontmijnen zijn twee handen verloor en die thans bij middel van kunstmatige handen weer flink schrijft en tekent. Hij tikt op het schrijfmachine en speelt piano met een behendigheid die er veel zou beschaamd maken.

Onlangs ontmoetten wij in een fabriek van Vilvoorde een blinde telefonist, die na een zeer korte tijd van aanpassing er in geslaagd was volledig voldoening te geven in zijn nieuw beroep.

Er bestaan doch tientalle andere gevallen, wij komen hier wel eens op terug, de twee gevallen die wij als voorbeeld stellen zijn sprekend genoeg om u aan te tonen dat de beroepsa npassing binnen de grenjen van uw mogelijkheid ligt.

Daarom handen uit de mouwen, met volharding en moed geraakt gij er wel door; volhardig is de eerste vereiste van ieder belangrijke taak en als er sprake is van uiting te geven van moed, bleef nooit een ontmijner in gebreke.

Afdeling West Vlanderen

Deze afdeling zal een algemene vergadering houden te Kortrijk op Zondag 23 Januari op het Stadshuis.

Majoor Samijn zal van deze gelegenheid gebruik maken om het nieuw kenteken der verbroedering uit te delen. De ontmijners die hun diploma nog niet ontvingen krijgen hier een mooie gelegenheid om het af te halen.

Niemand moge ontbreken, want verschillende ontmijners belangen staan op de dagorde.

Enkele Geschiedkundige DATA

Januari

2 — 1943 Beslisseerde feit van de oorlog in Rusland. De Russen pagen de Duitsers uit de Caucasies en beginnen sterke aanvallen op het heb front.

10 — 1941 Duitsland en Rusland vernieuwen hun niets aanvalsverdrag.

14 — 1943 Begin van de Conferentie aan Casablanca. Churchill en Roosevelt besluiten de oorlog door te maken tot het capitulering zonder voorwaarden van de Asmogendheden.

20 — 1831 Het voorafgaande verdrag, van de XVIII hoofdstekken gemaand, van de Conferentie te London gehouden, legt de basis van scheiden van Belgie en Holland. De voor Belgie moeilijkse aan te nieuwe voorwaarde betreft het verbrokkelen van Limbourg en het verlies van het Groot Hertogdoen van Luxembourg. Na heftig protest, naa de Belgische Regering het aan de 9 Juli.

22 — 1944 De geallieerde troepen nemen Nettuno en Anzio in Italie in. De Belgische Commando's nemen deel aan de aanwal en het doorbreken van de Gastov-lijn.

29 — 1817 Het Beheer der Domeien verkoopt aan John Cockerill het kasteel van Seraing en de afhankelijkheden. Zo ontstonden de grote metallergische fabrieken van Seraing, die weldra wereldberoemd werden.

30 — 1933 Hitler is tot de voorzitterschap van de Duitse regering groepen door de marschalk Hindenburg.

Februari

11 — 1741 Geboorte te Luik van André Modeste Grétry beroemde opera's toondichter.

15 — 1942 Singapour geeft zich aan de Japoners over.

22 — 1796 Geborte te Gent van Adolphe Quetelet, grote geleerde en organisator. Zijn werken betreffen de reiskunde , sterrenkunde, de meuselijke natuur, de maatschappij, de letteren en de schone kunsten. Hij steerf te Brussel den 17 Februari 1874.

26 — 1885 Herkeuning van de onafhankelijke Staat van Congo, door de internationale Conferentie van Belgïe.

Quelques dates Historiques

Janvier

Le 2 1943 Tournant décisif de la guerre en Russie. Les Russes rejettent les Allemands du Caucase et commencent de puissantes offensives sur tout le front.

Le 10 1941 L'Allemagne et la Russie renouvellent leur pacte de non-agression.

Le 14 1943 Débat de la Conférence de Casablanca. Churchill et Roosevelt décident de continuer la guerre jusqu'à la capitulation sans conditions des puissances de l'axe.

Le 20 1831 Le Traité préliminaire, dit des XVIII Articles, de la conférence de Londres, pose les bases de la séparation entre la Belgique et la Hollande. La clause la plus dure à accepter pour la Belgique, consacre le démembrement du Limbourg et la perte du Grand-Duché de Luxembourg. Après des protestations véhémentes, le Gouvernement belge l'adopta le 9 juillet.

Le 22 1944 Les troupes alliées prennent Nettuno et Anzio en Italie. Les Commandos belges participent à l'offensive et à la percée de la ligne Gustav.

Le 29 1817 L'administration des domaines vend à John Cockerill le château de Seraing et ses dépendances. Ainsi naquirent les grandes usines métallurgiques de Seraing, qui acquirent bientôt une renommée mondiale.

Le 30 1933 Hitler est appelé par le maréchal Hindenburg à la présidence du gouvernement allemand.

Février

Le 11 1741 Naissance à Liége d'André-Modeste Grétry, célèbre compositeur d'opéras.

Le 15 1942 Singapour se rend aux Japonais.

Le 22 1796 Naissance à Gand d'Adolphe Quételet, grande figure de savant et d'organisateur. Ses travaux portent sur les mathématiques, l'astronomie, la nature de l'homme, la société, les lettres et les beaux-arts. Il est mort à Bruxelles le 17 février 1874.

Le 26 1885 Reconnaissance de l'Etat indépendant du Congo, par la Conférence internationale de Berlin.